

Prima instanță: Judecătoria Soroca (sediul central), (jud. C. Botnaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție, (jud. S. Filincova, G. Stratulat, Iu. Bejenaru)

Î N C H E I E R E

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de SA "Hidroinpex",
împotriva încheierii din 15 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție prin care a
fost considerat inadmisibil recursul declarat de SA "Hidroinpex" împotriva deciziei
din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care au fost respinse apelurile
declaratate de către SA "Hidroinpex" și de către Carauș Valentin și menținută
hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Soroca (sediul central),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Carauș
Valentin împotriva SA "Hidroinpex" cu privire la recalcularea restanței la
îndemnizația lunară de dizabilitate și a prejudiciului moral

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2018, Carauș Valentin s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată împotriva SA "Hidroinpex", solicitând recalcularea
și achitarea restanței la indemnizația lunară de dezabilitate, precum și încasarea
penalităților de întârziere..

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Soroca (sediul Central), a
fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Carauș Valentin.

A fost obligată SSA "Hidroinpex" să recalculeze și să achite începând cu 01
aprilie 2018 indemnizația lunară de dizabilitate survenită în urma accidentului de
muncă lui Carauș Valentin.

A fost încasată de la SA "Hidroinpex" în beneficiul lui Carauș Valentin,
restanța la plata indemnizației de dizabilitate survenită în urma accidentului de
muncă în sumă de 26 416,20 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 18 401,10 lei,

prejudiciul moral în sumă de 4 000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 4000 de lei.

A fost încasată de la SA "Hidroinpex" în beneficiul statutului, taxa de stat în mărime de 1 444,51 de lei de a cărei plată a fost scutit reclamantul la înaintarea acțiunii.

În rest, acțiunea în partea încasării prejudiciului moral într-o sumă mai mare, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de către SA "Hidroinpex" și de către Carauș Valentin și menținută hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Soroca (sediul central).

Prin încheierea din 15 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către SA "Hidroinpex".

La 20 octombrie 2020, SA "Hidroinpex" a înaintat o cerere de revizuire împotriva încheierii din 15 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia.

Verificând încheierea supusă revizuirii, în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În corespundere cu articolul 452 alin. (1¹) al Codului de procedură civilă, revizuirea s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul judiciar a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actelor judecătorești contestate. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, mutatis mutandis, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75, cauza Eriksson vs Suedia, hotărârea din 12 aprilie 2012, § 66, 72, cauza Pönkä vs Estonia, hotărârea din 08 noiembrie 2016, § 33 – 34).

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu articolul 446 alin. (1) al Codului de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Alin. 2 al aceleiași norme prevede că încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se

supun niciunei căi de atac.

Structura logico – juridică a art. 451 alin. (1) – (4) al Codului de procedură civilă prevede condițiile de formă și de conținut a unei cereri de revizuire, obligația revizuentului de a depune cererea la instanța competentă și inadmisibilitatea avansării repetate a unei asemenea cereri, care este întemeiată pe aceleași temeuri. În mod corespunzător, nerespectarea acestor cerințe legale dictează aplicarea art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă.

Cu toate acestea, temeiurile indicate la art. 449 al Codului de procedură civilă pot fi apreciate doar de instanța de revizuire, iar lipsa unei căi de a atac, chiar și de retractare, ar afecta dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, îndepărtarea de la principiul securității juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Ryabykh vs Rusia, hotărârea din 24 iulie 2003, § 52; cauza Pravednaya vs Rusia, hotărârea din 18 noiembrie 2004, § 25; cauza Giuran vs România, hotărârea din 21 iunie 2011, § 30).

Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărâri judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Nikitin vs Rusia, hotărârea din 20 iulie 2004, § 54-61; cauza SC „Textinc” SA vs România, hotărâre din 6 februarie 2018, § 24).

La acest capitol, Colegiul judiciar observă că, încheierea din 15 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție nu se referă la fondul cauzei, or prin ea a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către SA ”Hidroinpex” împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Drept consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție trage concluzia că încheierea menționată supra nu poate fi contestată în procedură de revizuire.

Colegiul judiciar relevă că legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire în acest caz. Însă, art. 446 alin. (1) al Codului de procedură civilă stabilește fără echivoc că dispozițiile judecătorești se supun revizuirii în condițiile capitolului XXXIX. Totodată, alin. (2) din articolul respectiv folosește sintagma „încheierile de inadmisibilitate a revizuirii”, ce vizează în mod direct doar încheierile judecătorești, care nu se supun revizuirii, întrucât nu se referă la fondul cauzei.

Astfel, raționamentele de mai sus limitează soluția instanței la art. 453 alin.

(1) lit. a) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Pe baza celor prezentate, Colegiul atestă că legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă. Totuși această dispoziție legală, dar și practica judiciară constantă, denotă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 al Codului de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă acest lucru.

La fel, cerere de revizuire poate fi respinsă atunci când nu sunt respectate condițiile de formă din art. 451 alin. (1) și (3) al Codului de procedură civilă. Actualmente, urmând logica expusă supra, instanța de revizuire poate considera o cerere de revizuire ca inadmisibilă în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Având în vedere prevederile art. 446, 451 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide că cererea de revizuire depusă de SA "Hidroinpex" urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de SA "Hidroinpex" împotriva încheierii din 15 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție, emisă în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de către Carauș Valentin împotriva SA "Hidroinpex" cu privire la recalcularea restanței la îndemnizația lunară de dizabilitate și a prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru